NENECHTE SE ZMÁST!

Jak nejen ruské dezinformační operace v oblasti klimatu a dekarbonizace narušují důvěru v proměnu energetiky

NOVÁ ENERGIE ČESKA

Rusko po dvě desetiletí pečlivě a trpělivě pěstovalo závislost Evropy na svých energetických zdrojích, aby je mohlo využít jako klíčový nástroj své hybridní války. Akceleraci řešení v oblasti energetické bezpečnosti v Evropě vyvolala energetická krize spuštěná nedostatkem ruského zemního plynu. Zrychlení procesů výstavby solárních a větrných elektráren nabídlo Evropě rychlé a úspěšné řešení: jen větrné a solární elektrárny za první rok od útoku Ruska na Ukrajinu ušetřily 12 miliard EUR za nákup drahých fosilních paliv [1]. Logicky ale právě tento úspěch vyvolává růst organizovaných útoků, které míří jak na zpochybnění samotných řešení chránících Evropu a Česko před růstem cen energie, tak na zpochybnění vědeckých či názorových autorit, které daná řešení nabízejí v diskusi.

...jen větrné a solární elektrárny za první rok od útoku Ruska na Ukrajinu ušetřily 12 miliard EUR za nákup drahých fosilních paliv

Významnou roli hrají dezinformační kampaně, a to především na sociálních sítích. Tyto aktivity aktuálně našly cíl v podobě zpochybnění smyslu rozvoje větrné energetiky v Česku. Záplava nepravd, opakovaně vyvrácených mýtů a pocitu ohrožení z výstavby a provozu větrných turbín účinně odvádí pozornost od reálných problémů: od stovek miliard korun, které ještě před pár lety odtékaly do Ruska za nákup fosilních paliv, až po klimatickou změnu či zdravotní dopady spalování fosilních paliv.

S proměnou politiky USA po nástupu Donalda Trumpa však dění v evropské energetice neovlivňují pouze ruské vlivové aktivity. Tlak přichází jak od politických stran s vazbami na americké hnutí MAGA, tak od fosilního průmyslu a krajně konzervativních think-tanků, které využívají různé zdržovací taktiky.

Hlavní problém je, že útoky chrlící neskutečné množství nepravd o větrných elektrárnách se postupně mění v útoky na samotnou schopnost společnosti jednat podle objektivních faktů. Informační list přináší zkušenosti z vybraných států Evropy a nabízí možnosti podpory strategické debaty.

SYSTÉMOVÉ RIZIKO PRO BEZPEČNOST EVROPY

Větrnou energii využívají hybridní kampaně jako výjimečně vhodný nosič širších protitransformačních narativů: větrná elektrárna je viditelná v krajině, přímo se dotýká obcí, lze ji spojovat s cenami elektřiny, lidským zdravím, přírodou i „vnucenou“ evropskou regulací. To z ní činí ideální styčný bod mezi legitimním lokálním konfliktem a cizí informační manipulací.

Hlavní problém nepravd o větrných elektrárnách je, že zpomalují zajištění domácí, cenově dostupné energie v době, kdy ji Evropa naléhavě potřebuje. Během roku 2026 čelí Evropa hrozbě už druhé energetické krize během jednoho desetiletí. Eskalace napětí ve společnosti nad diskusí o vhodných místech pro větrné parky může nalomit energetickou bezpečnost Evropy, ale také podkopat ekonomickou stabilitu.

Online prostředí je silně polarizované a posiluje zkreslený obraz reality, což přímo ovlivňuje rozhodování politiků, zpožďuje legislativu a brzdí investice. Podle analýzy organizace WindEurope, která zastřešuje evropské větrné asociace, více než 80 % občanů EU věří, že byli v posledních sedmi dnech vystaveni dezinformacím. WindEurope pak dále cituje výsledky průzkumů Eurobarometr, podle kterých je až pro polovinu Evropanů obtížné na sociálních sítích rozlišit mezi spolehlivými informacemi a dezinformacemi o změně klimatu. V roce 2026 pak 69 % respondentů průzkumu Eurobarometr uvedlo, že jsou dezinformacemi „velmi znepokojeni“ [2].

Rozdělený obraz na sociálních sítích nepotvrzují aktuální sociologická data. V nedávném výzkumu agentury STEM/MARK na přímou otázku ohledně rozvoje větrné energie v České republice odpovědělo 56 % respondentů souhlasně – z toho 15 % ji podporuje rozhodně a 41 % spíše [3]. Ještě silnější podpora vyšla v průzkumu agentury FOCUS pro Hnutí DUHA publikovaném na konci března: s podporou větrné energie souhlasí 63 % lidí [4].

...s podporou větrné energie souhlasí 63 % lidí...

KOMU VYHOVUJE ZÁVISLÁ EVROPA

V roce 2021 tvořil ruský plyn přibližně 45 % dovozů zemního plynu do EU, ruská ropa kolem 27 % dovozů ropy a ruské uhlí zhruba polovinu dovozů pevných fosilních paliv. Tato koncentrace dodávek představovala významné geopolitické a bezpečnostní riziko, které se naplno projevilo po ruské invazi na Ukrajinu v únoru 2022. Následná reakce EU proto nebyla pouze klimatickou otázkou, ale především otázkou dlouhodobé energetické bezpečnosti a strategické odolnosti.

Po roce 2022 došlo k mimořádně rychlé diverzifikaci dovozních toků. Podíl Ruska na dovozech plynu do EU klesl z původních 45 % na přibližně 12–19 %, u ropy na jednotky procent a u uhlí v důsledku embarga prakticky na nulu. Fyzický objem dovozu ruského plynu se snížil přibližně ze 150 mld. m^3 v roce 2021 na desítky mld. m^3 ročně po roce 2024. Pokles potrubního plynu z Ruska byl nahrazován úsporami spotřeby, vyšší výrobou z nízkoemisních zdrojů, dodávkami z Norska a prudkým růstem LNG, zejména ze Spojených států.

Spojené státy se po roce 2022 staly jedním z hlavních náhradních dodavatelů fosilních paliv pro EU, a to především v segmentu LNG. Dovoz plynu z USA do EU vzrostl přibližně z 18,9 mld. m^3 v roce 2021 na více než 75 mld. m^3 v roce 2025 a USA se staly dominantním dodavatelem s podílem přesahujícím polovinu dovozů LNG. Posílil také americký podíl u ropy a uhlí; u ropy se USA zařadily mezi hlavní dodavatele EU a u uhlí po vypadnutí Ruska patří spolu s Austrálií k nejvýznamnějším zdrojům. EU výrazně snížila jednostrannou závislost na Rusku, avšak nezbavila se závislosti na dovozu fosilních paliv jako takových.

NALOMENÍ DŮVĚRY

„Protivníci a strategičtí konkurenti NATO využívají klimatické stresy napříč Aliancí. Je to patrné na růstu dezinformací souvisejících s klimatem a energetickou transformací, jejichž cílem je erodovat veřejný tlak a politickou vůli potřebné pro ambicióznější klimatickou akci.“ [NATO 2024]

Ruské dezinformační operace v oblasti klimatu a energetické transformace nelze chápat jako okrajový komunikační jev. Z institucionálních dokumentů EU, NATO i z polských vládních materiálů vyplývá, že jde o součást širšího rámce hybridního působení, jehož cílem je oslabovat společenskou soudržnost, důvěru v demokratické instituce a podporu pro opatření, která snižují závislost Evropy na dováţených fosilních palivech. Evropská služba pro vnější činnost v roce 2025 výslovně uved-

la, že hlavním aktérem cizí manipulace v evropském informačním prostoru zůstává Rusko [5]. NATO ve své Climate Change and Security Impact Assessment konstatuje růst dezinformací spojených s klimatem a energetickou transformací, které mají „narušovat veřejný tlak a politickou vůli“ potřebné pro ambicióznější klimatickou akci [6].

„Jsme svědky záplavy dezinformací ohledně energie a obnovitelných zdrojů energie nejen online, na sociálních sítích, ale i v některých tradičních médiích. Budeme aktivně zavádět informační politiku, která bude proti těmto dezinformacím bojovat,“ uvedl Miłosz Motyka [9]

MIŁOSZ MOTYKA,
polský ministr energetiky

Polsko je v tomto rámci klíčovým případem. Polské Ministerstvo klimatu a životního prostředí během předsednictví v Radě EU označilo boj s fake news a klimatickými dezinformacemi zpochybňující energetickou a klimatickou politiku EU za vlastní prioritu [7]. Polská vláda uvedla, že v období květen 2022 až květen 2024 bylo Rusko hlavním tvůrcem komunikace v online debatách o zelené energii [8]. Ještě důležitější je závěr polské Komise pro zkoumání ruských a běloruských vlivů: Rusko po začátku války na Ukrajině zesílilo klimatické dezinformace, zvláště vůči Polsku. Cílem je podkopání politiky v oblasti zvyšování energetické bezpečnosti a zelené politiky obecně, šíření konspirací a v konečném důsledku i oslabení infrastruktury NATO a operační účinnosti Aliance [10].

Podle údajů Institutu pro monitorování médií (IMM) bylo v Polsku publikováno kolem 70 000 příspěvků šířících energetické dezinformace, které dosáhly více než miliardy (1,19 mld.) zhlédnutí [11]. Polský občan starší 15 let byl těmto informacím vystaven v průměru 37krát. Polský rozhlas spolu s IMM shrnuje, že mezi běžné taktiky patří narativy, které prezentují ochranu klimatu jako ideologii, používají vysoce emotivní a negativní sdělení o změně klimatu a zesměšňují ekologické aktivisty. V reakci na identifikaci těchto aktivit zasahujících do stability polské diskuse o proměně energetiky iniciovala polská vláda rozsáhlou informační kampaň.

Polský občan starší 15 let byl těmto informacím vystaven v průměru 37krát.

PROMĚNA EVROPSKÉ ENERGETIKY V OBKLÍČENÍ

V praktické rovině se ruské a proruské narativy nesoustředí primárně na popírání fyzikální reality změny klimatu. Mnohem častěji útočí na řešení: vykreslují Green Deal jako projekt evropských elit proti občanům a proti zájmům členských států, obnovitelné zdroje energie jako bezpečnostní riziko, EU ETS jako nástroj spekulace, sankce proti Rusku jako hlavní příčinu drahých energií a dekarbonizaci jako ekonomickou sebevraždu Evropy. Tato změna odpovídá i zjištěním Evropské komise, podle níž klimatické dezinformace záměrně matou, zdržují klimatickou akci a snaží se zpochybnit vědecký konsensus i navrhovaná řešení [12].

Právě tyto linky potvrzují také další nezávislé výzkumy, které se vracejí k energetické krizi v roce 2022 a dopadům na evropskou či národní diskuzi o energetické bezpečnosti. V případě Česka výzkumníci z Masarykovy univerzity identifikují, že ruská státní propaganda a místní dezinformační platformy vytvářely narativy o spolehlivosti ruského plynu, cenách energií a zranitelnosti Evropy vůči energetické manipulaci [13].

Další obraz nabízí práce týmu výzkumníků opět z Masarykovy univerzity Matejová–Drmola–Spáč v European Security. Ve své práci se nesoustředí jen na klima, ale potvrzují, že po roce 2022 musely státy regionu střední Evropy posílit institucionální obranu proti dezinformacím v bezpečnostně citlivých oblastech [14]. Třetím cenným zdrojem je studie Maurizia Geriho, bývalého analytika NATO a postdoktoranda na George Mason University (USA), nazvaná Pochopení ruské hybridní války proti Evropě v energetickém sektoru a v budoucím bezpečnostním propojení „energie–zdroje–klima“ („energy-resources-climate security nexus“). Geri vysvětluje, že zelená transformace sama o sobě může být novým bojištěm hybridní války mezi Evropou, Ruskem a dalšími rivaly. Kreml pak podle Geriho dlouhodobě kombinuje politický tlak, dezinformace a ekonomické donucování k destabilizaci západních demokracií pod prahem otevřeného vojenského střetu. K úspěšné obraně je podle něj nezbytná užší spolupráce mezi NATO a EU, ochrana kritické infrastruktury a zajištění dodavatelských řetězců pro zelené a inovativní technologie. Studie varuje, že bez technologických inovací a jasné obranné strategie zůstane Evropa zranitelná vůči budoucím nátlakovým metodám svých rivalů.

Geriho analýza uvádí konkrétní příklady ruského vlivu na evropskou energetickou debatu. Cituje například zprávu italských zpravodajských služeb z února 2024, která detailně popsala, jak se Moskva snažila pomocí propagandy zacílené na širokou veřejnost překazit italsko-evropské iniciativy. Tyto iniciativy měly za cíl diverzifikovat energetické zdroje a zavést cenový strop na ruský plyn. Ruská propaganda v tomto případě strategicky šířila nepříznivá a zavádějící tvrzení o budoucím vývoji cen energií.

Ruské dezinformační kampaně o klimatických změnách pak podle Geriho probíhaly již před invazí na Ukrajinu a měly jasně definovaný strategický cíl. Jejich hlavním účelem bylo snížit podporu evropské veřejnosti pro přechod na zelenou energii. K dosažení tohoto cíle Rusko využívalo pseudovědecké dezinformace (tzv. „junk science“), které mimo jiné šířila známá ruská trollí farma Internet Research Agency prostřednictvím příspěvků na sociálních sítích, například na síti X. Tímto systematickým zpochybňováním vědeckých poznatků chtěla Moskva zajistit, aby Evropa i nadále pokračovala ve své silné závislosti na ruských fosilních palivech [15].

Ruské dezinformační kampaně o klimatických změnách pak podle Geriho probíhaly již před invazí na Ukrajinu a měly jasně definovaný strategický cíl.

Pro Českou republiku z toho plyne, že informační odolnost v oblasti klimatu a energetiky je bezpečnostní otázkou. Útoky na důvěru v OZE, infrastrukturu, ceny energií a evropskou klimatickou politiku je třeba vyhodnocovat nejen jako mediální problém, ale jako součást soupeření o strategickou orientaci střední Evropy. Polsko dnes nabízí nejpraktičtější regionální model: propojení strategické komunikace, rezortní expertízy, debunkingu, ochrany investic do OZE a jasného pojmenování ruského zájmu na udržení závislosti Evropy na fosilních palivech.

EVROPA V KLEŠTÍCH

Útok na evropskou dekarbonizaci má prokazatelně i transatlantický rozměr. Jde o hluboce propojený ekosystém, kde se potkávají zájmy amerických fosilních firem, sdílená politická rétorika evropské krajní pravice s americkým populismem (MAGA) a (pseudo)vědecká záštita organizací typu Climate Intelligence Foundation (Clintel).

Evropě se podařilo poměrně rychle zbavit závislosti na ruském zemním plynu. Minulá závislost se však proměnila v nové řetězy: dovoz zkapalněného plynu z USA a čínské zelené technologie. Obchodní dohoda z července 2025 zavazuje EU k nákupům americké energie v hodnotě 750 miliard USD do roku 2028 a k investicím 600 miliard USD do americké infrastruktury. Podíl amerického LNG na unijním dovozu dosáhl 50 %. Evropská energetická bezpečnost je nyní garantována administrativou, která aktivně podkopává Zelenou dohodu pro Evropu a vynucuje si dlouhodobé kontrakty na fosilní paliva, které jsou v přímém rozporu s evropskými klimatickými cíli do roku 2050.

Deník The Guardian a server DeSmog popsaly, že americký Heartland Institute spolupracoval s pravicovými a krajně pravicovými politiky v Evropě proti zeleným politikám EU; konkrétně jsou jmenovány vazby na Rakousko, Maďarsko a Polsko [16, 17]. Institut se podle deníku The Guardian ve svém newsletteru pochlubil, že „V naší roli provokatéra jsme pomohli podněcovat nesouhlas a podporovali i medializovali protesty proti vyšším energetickým daním, klimatickým omezením a dotacím na větrnou a solární energii." V době svého působení v Evropském parlamentu měl podle serveru DeSmog s institutem Heartland Institute kontakty také český europoslanec Filip Turek [18].

„Popírání klimatických změn je jedním z nejtoxičtějších vývozních artiklů, které USA mohou nabídnout," okomentoval pro server DeSmog aktivity Heartland Institute v EU uznávaný klimatolog Michael Mann. „Stejná koalice znečišťovatelů a plutokratů, která v USA sponzoruje propagandu popírání klimatických změn, zjevně rozšiřuje bojiště ve své válce proti globálním klimatickým opatřením."dodává Michael Mann [17].

„Stejná koalice znečišťovatelů a plutokratů, která v USA sponzoruje propagandu popírání klimatických změn, zjevně rozšiřuje bojiště ve své válce proti globálním klimatickým opatřením."

MICHAEL MANN

MAPA NARATIVŮ SE ZVLÁŠTNÍM DŮRAZEM NA POLSKO

V Polsku se po roce 2022 ustálilo několik typických narativních linií. Většina z nich je kompatibilní se širšími prokremelskými cíli: udržet střední Evropu v nejistotě, podnítit odpor vůči evropské klimatické politice a oddálit odklon od fosilních paliv. Polské oficiální zdroje zároveň výslovně tvrdí, že problém nespočívá jen v obecné dezinformaci, ale v zahraničním – zejména ruském – působení [8][10][19][20].

Narativ	Jak funguje	Dopad v Polsku	Opora ve zdrojích
Green Deal = drahota a diktát Bruselu	Politika EU je rámována jako příčina inflace, růstu cen energií a útoku na polské domácnosti či zemědělce.	Snižuje důvěru v EU a přesouvá odpovědnost za ceny energií z geopolitiky a fosilní závislosti na Brusel.	Polská komise uvádí ETS jako údajný nástroj spekulace proti Polsku; Pulaski Foundation popisuje narativ, že klimatická politika EU je hlavní příčinou drahé energie [8][21].
OZE = hrozba pro bezpečnost a zdraví	Obnovitelné zdroje jsou líčeny jako nespolehlivé, škodlivé a vnucené ideologií.	Brzdí lokální investice, zejména ve větru; zvyšuje odpor obcí a zhoršuje bezpečnostní diverzifikaci.	DezinfoRADAR uvádí, že falešné narativy blokují investice do větrných farem a ohrožují rozvoj OZE i energetickou bezpečnost Polska [19].
Sankce a odchod od ruských paliv škodí více Evropě než Rusku	Ruské zdroje jsou prezentovány jako levné a spolehlivé, zatímco evropská reakce jako sebedestruktivní.	Podporuje skepsi vůči energetické diverzifikaci a legitimizuje návrat k fosilní závislosti.	Akademická studie o českém prostoru ukazuje stejnou logiku: zdůraznění Ruska jako důvěryhodného dodavatele plynu a relativizaci jeho odpovědnosti [13].
Klimatická agenda je zástěrka elit / Západu	Namísto popírání klimatu přichází útok na aktéry a motivy: vědce, EU, aktivisty, média.	Posiluje polarizaci a delegitimizuje expertní konsenzus.	NATO i Evropská komise popisují dezinformace jako úmyslné matení a erodování veřejné vůle [6][12].
Klimatická dezinformace je jen svoboda projevu	Ochranné zásahy státu jsou vykresleny jako cenzura; tím se komplikuje aktivní obrana.	Zvyšuje politické náklady na strategickou komunikaci státu.	Polské ministerstvo i Pulaski Foundation zdůrazňují potřebu nástrojů a koordinace, nikoli jen pasivního fact-checkingu [7][21].

VĚTRNÁ ENERGIE JAKO ZVLÁŠTNÍ CÍL NARATIVŮ PROTI DEKARBONIZACI

NĚMECKO:
„BLACKOUT“, NESTABILITA A ÚTOK NA ENERGIEWENDE

Německý případ ukazuje, jak lze obavy o spolehlivost soustavy přetavit do širšího útoku na energetickou transformaci. EU DisinfoLab ve studii o blackoutových narativech uvádí, že dezinformace o možném blackoutu v Německu „vzkvétaly uprostřed energetické krize“ a že jejich jádrem byla „snaha zbrzdit transformaci k obnovitelným zdrojům energie (tedy k větrné či solární energii)“ [22]. Současně zpráva konstatuje, že narativ se „také opíral o proruské postoje“ a že v Německu byl blackout „zneužíván ve snaze zpomalit přechod na čistou energii, šířit proruskou propagandu, nebo dokonce diskreditovat Zelené“. **Ve válečném kontextu se navíc šířila tvrzení, že válka dokazuje nefunkčnost větrné energie a že odchod od ruských zdrojů vede k haváriím a kolapsu.** Německo je tak ukázkou prostředí, v němž se autentická společenská nervozita kolem cen a bezpečnosti energie stala vstupní branou pro proruské rámování.

DÁNSKO A SEVERSKÝ PROSTOR: EKOLOGICKÁ A ZDRAVOTNÍ TVRZENÍ PROTI VĚTRU

V dánském a širším severském prostoru se častěji objevují narativy, které nevystupují primárně jako geopolitické, ale jako údajná ochrana zdraví, zvířat nebo krajiny. EDMO popsalo případ, kdy se po zjištění výskytu syntetických chemikálií PFAS u dobytka v Dánsku rozšířilo nepravdivé tvrzení, že zdrojem kontaminace byly větrné elektrárny západně od Dánska a látky z nátěrů lopatek; „jak státní orgány, tak odborníci vyvrátili“ tuto souvislost [23]. Stejný přehled uvádí i další falešná tvrzení o tom, že větrníky znečišťují prostředí, vypouštějí nadměrné množství mikroplastů či jsou chemicky odmrazovány. **NATO StratCom COE přitom ve své regionální studii z roku 2024 výslovně řadí Dánsko mezi země, na něž Rusko dlouhodobě cílí informační operace**. U dánského případu je však nutné zachovat přesnost: dostupné prameny dokládají silnou přítomnost anti-wind dezinformací v prostoru, který je současně cílem ruských operací, ale ne vždy je možné konkrétní případy přímo připsat Rusku.

POLSKO: VĚTRNÉ FARMY JAKO SPOJNICE GREEN DEALU, BEZPEČNOSTI A MÍSTNÍCH KONFLIKTŮ

Polské Ministerstvo klimatu a životního prostředí v listopadu 2025 představilo informační aktivitu s cílem podpořit objektivní informace o větrné energii [20]. Uvedlo přitom, že falešné narativy blokují investice do větrných elektráren, ohrožují rozvoj obnovitelných zdrojů energie a energetickou bezpečnost Polska. Populární konspirační teorie zpochybňují účel transformace a bezpečnost větrných technologií (např. údajná škodlivost turbín), přestože výzkum to vyvrací. Mezi aktéry odpovědné za dezinformace pak podle ministerstva patří zahraniční zdroje (zejména ruské), které iniciují a podporují dezinformační kampaně, a místní zájmové skupiny, které využívají emoce a falešné informace k blokování projektů.

LOKÁLNÍ ODPOR VERSUS RUSKÝ VLIV: JAK SE ODLIŠUJÍ A JAK SE MOHOU VZÁJEMNĚ PODPOROVAT

Je nutné oddělit legitimní místní odpor od cizí manipulace. Lokální odpor proti větrným projektům může být autentický: obce řeší hluk, krajinný ráz, dopad na hodnotu nemovitostí, trasování připojení, procedurální spravedlnost i pocit, že o projektu bylo rozhodnuto bez nich.

Ruský vliv typicky nevytváří konflikt z ničeho. Spíše vstupuje do existujícího lokálního sporu a zesiluje jeho nejmobilizačnější prvky: zdravotní obavy, tvrzení o technické nespolehlivosti, pocit nespravedlnosti, strach z chudnutí a odpor proti „diktátu Bruselu". Taková amplifikace může mít několik podob: 1) přebírání již existujících lokálních argumentů a jejich šíření přes proruské či pseudozpravodajské kanály; 2) propojování místního odporu s širšími geopolitickými narativy o Green Dealu, sankcích a údajném „zničení Evropy"; 3) zapojení domácích politických či ekonomických aktérů, kteří nejsou nutně napojeni na Rusko, ale objektivně šíří obsah kompatibilní s ruským strategickým zájmem. Právě proto je pro bezpečnostní praxi důležité nepovažovat každý protest proti větrníkům za zahraniční operaci, ale současně nepřehlédnout, že zahraniční manipulace umí takový protest významně radikalizovat, profesionalizovat a napojit na širší anti-EU a antiklimatické narativy.

Právě proto je pro bezpečnostní praxi důležité nepovažovat každý protest proti větrníkům za zahraniční operaci, ale současně nepřehlédnout, že zahraniční manipulace umí takový protest významně radikalizovat, profesionalizovat a napojit na širší anti-EU a antiklimatické narativy.

ČASOVÁ OSA VÝVOJE 2022–2026

2022	Po ruské invazi na Ukrajinu prudce roste význam energetiky jako nástroje nátlaku a zároveň sílí online narativy o drahotě, plynu, sankcích a údajném selhání evropské transformace. Polská a česká debata se stává výrazně bezpečnostní [13][15][22].
2023	V evropském prostoru se stabilizuje posun od klasického klimatického denialismu k útoku na řešení: Green Deal, ETS, elektromobilitu, větrné elektrárny a sankce. EEAS potvrzuje Rusko jako hlavní zdroj FIMI vůči členským státům EU [5][21].
2024	NATO vydává Climate Change and Security Impact Assessment a výslovně upozorňuje na růst klimatické a energeticko-transformační dezinformace jako bezpečnostní problém Aliance [6]. Ve stejné době vychází studie Paličková–Černoch o ruské energetické dezinformaci ve střední Evropě [13].
prosinec 2024	Polské Ministerstvo klimatu a životního prostředí oznamuje, že boj proti fake news a klimatické dezinformaci zpochybňující energetickou a klimatickou politiku EU bude prioritou polského předsednictví v Radě EU [7].
leden–duben 2025	Polská komise pro zkoumání ruských a běloruských vlivů publikuje část zprávy o klimatické dezinformaci: Rusko je podle ní hlavním tvůrcem komunikace o zelené energii a cílem je i oslabení infrastruktury NATO [10].
duben–červen 2025	Během polského předsednictví v Radě EU se téma klimatické dezinformace dostává na agendu ENVI; polská vláda otevřeně propojuje klima, bezpečnost, energetiku a informační odolnost [25][21].
listopad–prosinec 2025	Polsko spouští iniciativu DezinfoRADAR a připojuje se k mezinárodní deklaraci o integritě informací ke změně klimatu. Polští představitelé výslovně jmenují Rusko a Bělorusko jako aktéry, kteří chtějí udržet Evropu závislou na fosilních palivech [19][20].
2026	Evropská komise posiluje veřejnou komunikaci proti klimatické dezinformaci; v polském prostoru pokračuje institucionální práce s narativy o OZE, energetické bezpečnosti a odolnosti vůči manipulaci [12].

DOPORUČENÍ PRO ČESKOU REPUBLIKU

Zařadit dezinformace o energetice, OZE a klimatu mezi explicitní témata národní bezpečnostní komunikace, nikoli jen environmentální agendy.

Systematicky sledovat narativy propojující ceny energií, Green Deal, EU ETS, sankce, zemědělství a odpor k OZE; právě zde se dnes ruský vliv nejlépe maskuje.

Navázat užší pracovní koordinaci s Polskem a pobaltskými státy, které už téma rámují jako součást hybridní hrozby.

Budovat rychlé debunkingové kapacity přímo v oblasti investic do OZE a energetické infrastruktury, protože útok na důvěru předchází útoku na realizaci projektu.

Použité hlavní zdroje

[1] Ember, 23. 1. 2023

[2] Wind Energy Dis- and Misinformation, WindEurope, 21. 4. 2026

[3] Větrné elektrárny: Češi je spíše podporují, ale chtějí za to něco hmatatelného. Skálopevných odpůrců je v Česku 15 %. STEM/MARK, 23. 3. 2026

[4] PRŮZKUM: Většina Čechů a Češek větrné elektrárny podporuje. Proti je jen každý osmý, ukazují nová data, Hnutí DUHA, 31. 3. 2026

[5] EEAS. 3rd EEAS Report on Foreign Information Manipulation and Interference Threats, 19. 3. 2025.

[6] NATO. Climate Change and Security Impact Assessment, 9. 7. 2024.

[7] Ministerstwo Klimatu i Środowiska. Priorytety / Priorities of the Ministry during the Polish Presidency, 20. 12. 2024 / 1. 1. 2025.

[8] Ministerstwo Klimatu i Środowiska. Serwis o dezinformacji / Dezinfo-serwis, přístup 2026.

[9] Minister energii zapowiada walkę z dezinformacją. Fake newsy uderzają w OZE, Energetika24.com

[10] Raport cząstkowy Zespołu ds. Dezinformacji, Komisja do spraw badania wpływów rosyjskich i białoruskich..., verze 7. 1. 2025.

[11] Poland warns of surge in energy-sector disinformation, cites Russian propaganda, www.polskieradio.pl

[12] Evropská komise. Climate disinformation – DG CLIMA, přístup 2026.

[13] Paličková, A.; Černoch, F. Gaslighting Europe: Russia's energy disinformation in the Czech Republic. Energy Research & Social Science 112 (2024) 103497.

[14] Matejová, M.; Drmola, J.; Spáč, P. Measuring the effectiveness of counter-disinformation strategies in the Czech security forces. European Security (2024).

[15] Geri, M. Understanding Russian Hybrid Warfare against Europe in the energy sector and in the future 'energy-resources-climate' security nexus. Journal of Strategic Security 17(3), 2024.

[16] Revealed: US climate denial group working with European far-right parties, The Guardian, 22. 1. 2025

[17] U.S. Climate Denial Group Using Far-Right to Attack EU Green Policies, DeSmog, 22. 1. 2025

[18] Heritage Foundation and Allies Discuss Dismantling the EU, DeSmog, 14. 3. 2025

[19] Ministerstwo Klimatu i Środowiska. Polska w gronie sygnatariuszy Deklaracji o integralności informacji dotyczących zmiany klimatu, 19. 12. 2025.

[20] Ministerstwo Klimatu i Środowiska. DezinfoRADAR – nowa inicjatywa w walce z dezinformacją klimatyczną, 20. 11. 2025.

[21] Casimir Pulaski Foundation. Combating climate disinformation is in the interest of all EU member states and NATO allies, 28. 4. 2025.

[22] Blackout disinformation: An attempt to leave the energy transition in the dark, disinfo.eu

[23] Wind turbines and poisoned animals: a "New Denial"'s popular disinformation narrative against renewable energy, edmo.eu

[25] Ministry of Climate and Environment (Poland). Informal meeting of the Environment Council on climate change and counteracting disinformation, 29. 4. 2025.

NOVÁ ENERGIE ČESKA

NENECHTE SE ZMÁST!
informační materiál vydaný v rámci iniciativy Nová energie Česka.

Iniciativa Nová energie Česka přináší strategickou komunikaci pro rozvoj moderní energetiky, posílení české energetické bezpečnosti a ochranu před dalšími potenciálními energetickými krizemi.

Autor: Svaz moderní energetiky, Praha, květen 2026

novaenergieceska.cz / **modernienergetika.cz**